

відкривається світ зі своїми позитивними та негативними сторонами. Тому, що враховуючи психологію підлітків вони є на першому місці хто стає заручником наркоманії. А також проводити профілактику з суспільством в цілому взятому.

Отже, аналізуючи вище сказане можна зробити слідуючий висновок. Що наркоманія є великою проблемою країни. І враховуючи це законодавець основну увагу звернув на профілактичні та попереджувальні заходи тому, що це дасть змогу економити суспільні ресурси.

РЕАЛІЗАЦІЯ ЗАСАДИ НЕДОТОРКАНОСТІ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ПРИ ПРОВЕДЕНІ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДІЙ

Курсант 3-го курсу **Савицький Б.В.**

Науковий керівник: викладач кафедри досудового розслідування **Моргун Н.С.**

Однією з реформ кримінального судочинства за останні роки стало прийняття чинного Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року, який введений в дію з 20 листопада 2012 року (далі – КПК України), що спричинило значний резонанс не тільки в наукових колах, а й серед правоохоронних органів. Також потрібно звернути увагу на закріплення однієї з найважливіших та перспективних засад сьогодення – недоторканості права власності.

Законодавство України захищає, насамперед, конституційне право кожної особи володіти, розпоряджатися майном, яке йому належить, і тільки у визначених законом випадках особа може бути позбавлена або обмежена права власності.

Найчастіше обмеження або позбавлення права власності здійснюється під час кримінального провадження у відповідності до КПК України. В статті 16 КПК України вказується, що обмеження або позбавлення права власності

здійснюється лише на підставі вмотивованого судового рішення. Але також згідно порядку, передбаченого КПК України, допускається тимчасове вилучення майна без судового рішення.

В статті 167 КПК зазначені підстави тимчасового вилучення майна у вигляді речей, документів, грошей тощо, щодо яких є достатні підстави вважати що вони:

- 1) підшукані, виготовлені, пристосовані чи використані як засоби чи знаряддя вчинення кримінального правопорушення та (або) зберегли на собі його сліди;
- 2) призначалися (використовувалися) для схилення особи до вчинення кримінального правопорушення, фінансування та/або матеріального забезпечення кримінального правопорушення або винагороди за його вчинення";
- 3) є предметом кримінального правопорушення, у тому числі пов'язаного з їх незаконним обігом;
- 4) одержані внаслідок вчинення кримінального правопорушення та/або є доходами від них, а також майно, в яке їх було повністю або частково перетворено".

Згідно частини 2 статті 170 КПК України слідчий суддя або суд під час судового провадження накладає арешт на зазначене майно.

Також потрібно зазначити, що правовою підставою арешту майна, є ухвала слідчого судді або суду, що призводить до тимчасового позбавлення підозрюваного, обвинуваченого або осіб, які в силу закону несуть цивільну відповідальність за шкоду, завдану діяннями підозрюваного, обвинуваченого або неосудної особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, можливості відчужувати певне його майно за ухвалою слідчого судді або суду до скасування арешту майна у встановленому цим Кодексом порядку. Відповідно до вимог КПК України арешт майна може також передбачати заборону для особи, на майно якої накладено арешт, іншої особи, у володінні якої перебуває майно, розпоряджатися будь-яким чином таким майном та використовувати його.

Отже, на нашу думку, значення засади недоторканності права власності, як і інших загальних засад кримінального провадження, полягає в їх здатності визначати зміст, процесуальну форму діяльності сторін та інших учасників кримінального провадження, спрямованість на захист від необґрунтованого і незаконного позбавлення або обмеження права власності, насамперед, під час досудового розслідування. Саме на цій стадії кримінального процесу більшою мірою можливі порушення вказаної засади при тимчасовому вилученні майна, проведенні обшуку, огляду, слідчого експерименту тощо.

МІСЦЕ ІНСТИТУТУ ПРЕДСТАВНИЦТВА У ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИНАХ

Курсант 2 курсу юридичного факультету Інститут кримінально-виконавчої служби НАВС **Самосьонок А.О.**

Науковий керівник: старший викладач кафедри загально-юридичних дисциплін Інституту кримінально-виконавчої служби, кандидат юридичних наук **Губарєв С.В.**

Сучасні цивільні правовідносини неможливо представити без представництва. Інститут представництва пронизує як приватне, так і публічне право, як матеріальне, так і процесуальне, воно виступає універсальною формою правового посередництва, а тому має надзвичайно велике значення.

У найзагальнішому вигляді представництвом є використання правосуб'єктності одних осіб для реалізації прав і обов'язків та захисту прав інших осіб. За допомогою представництва створюються додаткові можливості для здійснення прав і виконання обов'язків учасниками цивільних правовідносин, забезпечується більш повний захист їх суб'єктивних прав, підвищується ефективність налагодження економічних зв'язків між суб'єктами права, а тому його наявність у цивільному та цивільно-процесуальному праві абсолютно виправдана.